sobota, 29.11.2025

List Pasterski Biskupa Ełckiego na Adwent 2025 roku

Umiłowani Diecezjanie!

Tegoroczny Adwent przeżywamy w Roku Jubileuszowym, Roku Nadziei. Jest to czas łaski dany nam od Boga. Ten czas łaski jest wezwaniem do osobistego spotkania się z Panem Jezusem, który jest źródłem nadziei i bramą zbawienia. Przeżywanie czasu Adwentu niech umocni w nas pragnienie wielkiej Nadziei, którą jest jedynie Bóg i tylko On może dać to, czego sami nie możemy osiągnąć.

Prorok Izajasz przestrzega nas, że jeśli ludzie będą zachowywać pouczenia Boże, zapanuje pośród narodów prawdziwy pokój: Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny (Iz 2, 4). Jakże to pragnienie pokoju jest nam dzisiaj bliskie.

Podczas adwentowego oczekiwania na ziemskie narodziny Jezusa Chrystusa Kościół przypomina nam zapowiedź przyszłego sądu nad całą ludzkością. Nikomu z nas nie jest znany czas ponownego przyjścia Pana Jezusa, dlatego to przypomnienie powinno być wezwaniem do ustawicznego czuwania: Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie (Mt 24, 42). W praktyce oznacza ono życie w stanie łaski uświęcającej i takie zagospodarowanie naszej codzienności, aby każdy dzień był przeżyty na większą chwałę Boga i pożytek drugiego człowieka.

1. Wszyscy jesteśmy uczniami-misjonarzami

Wraz z pierwszą niedzielą Adwentu wchodzimy w nowy rok liturgiczny i duszpasterski, który przeżywać będziemy pod hasłem: „ Uczniowie-misjonarze". Z nadzieją wejdźmy w ten program, który przygotuje nas do roli uczniów-misjonarzy Chrystusa. Za papieżem Franciszkiem pragnę powtórzyć: Na mocy otrzymanego Chrztu, każdy członek Ludu Bożego stał się uczniem- misjonarzem (EG 120).

Tak, to na chrzcie świętym staliśmy się uczniami-misjonarzami, bo przyjęliśmy wiarę i winniśmy się dzielić tą wiarą z innymi. W sakramencie bierzmowania Duch Święty czyni nas dojrzałymi członkami Kościoła na drodze do świętości i zdolnymi do prawdziwego świadectwa Ewangelii.

Wszyscy jesteśmy zaproszeni do szkoły Jezusa. To Jezus pragnie uczynić z nas dojrzałych uczniów-misjonarzy. Zadajemy sobie pytanie, czego od nas jako uczniów-misjonarzy oczekuje Jezus Chrystus? Z całą pewnością możemy powiedzieć, że On chce naszego życia, naszego szczęścia, naszego zbawienia. Jezus sam nam mówi: Przyszedłem po to, aby owce miały życie i miały je w obfitości (J 10,10). Jezus przyszedł na świat, by obwieszczać Królestwo niebieskie, czyli panowanie Boga w świecie i głosić zbawienie. Jezus pragnie, byśmy kontynuowali Jego misję zbawienia wszystkich ludzi, byśmy głosili Dobrą Nowinę o życiu wiecznym w naszych rodzinach, miejscach pracy, wszędzie, gdzie jesteśmy i aż po krańce ziemi. Dlatego Jezus wzywa nas, by wyruszyć w drogę razem z Nim i za Nim. On pragnie, byśmy Go poznawali, miłowali i naśladowali.

2. *Chcemy ujrze? Jezusa* (J 12,21)

Dzisiaj wypowiadamy te słowa: Chcemy ujrzeć Jezusa. Niech to pragnienie spotykania się, poznawania i trwania w nauce Jezusa stanie się najważniejszym naszym celem w szkole Jezusa. Sam Jezus nam mówi: Jeżeli będziecie trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie

moimi uczniami i poznacie prawdę, i prawda was wyzwoli (J 8,31-32). Jako uczniowie-misjonarze spotykajmy się z Chrystusem, słuchajmy Jego Słowa, rozmawiajmy z Nim na modlitwie, adorujmy Go w Najświętszym Sakramencie, spotykajmy się z Nim w sakramentach świętych, szczególnie w Eucharystii, miłujmy i służmy Mu w naszych braciach i siostrach.

Spotykanie i poznawanie Chrystusa rodzi i umacnia wiarę w Niego jako jedynego Zbawiciela świata. Wiara jest spotkaniem z Chrystusem i oznacza całkowite zawierzenie się Jemu, przylgnięcie do Chrystusa, nawrócenie się, czyli odrzucenie tego wszystkiego, co oddala człowieka od Boskiego Mistrza. On daje nam dobrą radę: Wytrwajcie w miłości mojej (J 15,9), a wtedy umocnicie relację Mistrz – uczeń.

Przylgnięcie i zawierzenie Jezusowi Chrystusowi to wkroczenie na Jego drogę. Ta droga to droga Ewangelii, przykazań, błogosławieństw, to droga krzyża. Krzyż staje się kluczem do zrozumienia drogi naśladowania Jezusa: Kto nie nosi swego krzyża, a idzie za Mną, ten nie może być Moim uczniem (Łk 14,27). Droga za Chrystusem rodzi zobowiązania. Nie można wybiórczo traktować przykazań, Ewangelii, nauki Kościoła, ale trzeba nauczyć się Jezusowego stylu działania, czyli przepowiadania, trwania na modlitwie, dawania świadectwa, pełnienia woli Ojca.

Uczniowie stają się misjonarzami, kiedy zaczynają świadczyć o Jezusie, głosić Ewangelię o życiu wiecznym, kiedy zaczynają dzielić się z innymi radością i pięknem spotkania z Chrystusem. Do tej misji są posłani przez Chrystusa słowami: Idźcie i czyńcie uczniami!, Idźcie i głoście! On ich zapewnia: Ja jestem z wami aż do skończenia świata.

3. Formacja ucznia-misjonarza

Pierwszą i szczególną wspólnotą formacyjną jest rodzina. Od momentu narodzin, a szczególnie od chrztu świętego jesteśmy formowani przez rodziców i kształtowani przez najbliższe otoczenie. Z własnego doświadczenia wiemy, że najszybciej upodabniamy się do tych, których kochamy i z którymi spędzamy czas.

Formacja w rodzinie dokonuje się nie tylko poprzez słowa, ale przede wszystkim poprzez świadectwo życia, wzajemne przebaczanie i proszenie o przebaczenie, przez codzienne praktykowanie miłości miłosiernej. Codzienne życie rodziców, ich postawa, sposób mówienia, a głównie okazywanie miłości są wzorcami, które dzieci chłoną i naśladują. Jako rodzice w mocy Ducha Świętego pomagajcie Waszym dzieciom w tej formacji stawania się uczniem-misjonarzem, do czego zobowiązaliście się poprzez sakrament małżeństwa i chrztu świętego Waszego dziecka.

Jednak największym darem, jaki możecie ofiarować swoim dzieciom, jest dar wiary w Boga. Jak nas uczył papież Benedykt XVI: Kto nie daje Boga, daje zbyt mało. Czyńcie wszystko, by dawać Boga najbliższym, a będziecie dawać zawsze dużo. Zachęcam do trwania razem na modlitwie w rodzinie, do czytania Pisma Świętego, dobrej literatury religijnej, do życia zgodnie z Ewangelią i przykazaniami. Twórzcie dobry klimat Nazaretu w Waszych rodzinach. Umacniajcie wiarę na modlitwie, bo tak wierzymy, jak się modlimy.

Bardzo ważną po rodzinie przestrzenią wzrastania w wierze jest wspólnota Kościoła, parafia. Dużą rolę tutaj pełnią biskupi, kapłani, diakoni, którzy głoszą Słowo Boże, pełnią posługę sakramentalną i posługę miłości miłosiernej. W parafii uczniowie-misjonarze formują się przez słuchanie Słowa Bożego, przez łaski, które płyną z poszczególnych sakramentów, zwłaszcza z uczestniczenia w Eucharystii, adoracji Najświętszego Sakramentu, otwierania się na miłosierdzie Boże w sakramencie pokuty i pojednania.

W poszczególnych parafiach istnieją ruchy, wspólnoty, stowarzyszenia czy bractwa, które mobilizują do ewangelicznego stylu życia. Wszystkie te wspólnoty mają pogłębioną formację, aby być bliżej Jezusa i nieść Jezusa innym. Zachęcam szczególnie tych, którzy nie należą do żadnej ze wspólnot, aby dołączyli do jednej z istniejących w parafii.

Inną przestrzenią formacji ucznia-misjonarza jest szkoła, a w niej lekcje religii. Zajęcia te pomagają kształtować sumienia i budować relacje z Bogiem, promują takie wartości moralne, jak miłość, wdzięczność, uczciwość, szacunek, współczucie. Lekcje religii pomagają dzieciom i ludziom młodym rozwiązywać konflikty, kryzysy, przeciwdziałać przemocy, agresji, różnym uzależnieniom oraz pomagają kształtować właściwe postawy i zachowania. Dlatego zachęcam dzieci i młodzież do uczestniczenia w lekcjach religii, pomimo krzywdzących zarządzeń ze strony rządzących. Drodzy Rodzice, współpracujcie z katechetami i dołóżcie wszelkich starań, by Wasze dziecko brało udział w tych zajęciach.

4. Eucharystia źródłem formacji ucznia-misjonarza

Źródłem formacji każdego ucznia-misjonarza jest Eucharystia. Dlatego zachęcam Was do regularnego i pobożnego uczestnictwa we Mszy Świętej w niedziele, święta, a także i w dni powszednie. Zachęcam do adoracji Najświętszego Sakramentu, bo tylko wtedy, gdy w obecności Jezusa Eucharystycznego spędza się długie chwile, wówczas łatwiej jest zrozumieć ten dar, który otrzymujemy i którym winniśmy się dzielić.

Przez Komunię św. nasz Zbawiciel pozwala nam wejść w niezwykłą bliskość ze Sobą. Nie da się trwać w bliskości z Jezusem bez życia Eucharystią, bez uczestnictwa w Niej, bez karmienia się Ciałem Chrystusa. Ta bliskość z Jezusem uzdalnia nas do pragnienia jeszcze większej więzi z Bogiem, do przezwyciężania własnych słabości i egoizmu oraz do niesienia Chrystusa innym.

Niech Wasze zaangażowanie w Kongres Eucharystyczny umocni wiarę w żywą obecność Chrystusa w Eucharystii i pogłębi pragnienie przyjmowania Go w Komunii św. Zachęcam do przeżywania katechez eucharystycznych w gronie rodziny i korzystania z książeczek „Rodzina zjednoczona na modlitwie", które otrzymacie od Waszych duszpasterzy w czasie kolędy.

Na owocne przeżywanie Adwentu i całego roku duszpasterskiego z serca błogosławię: w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

+ Jerzy Mazur SVD
Biskup Ełcki